Змиїна слава, що за изрѣчена
заєтвлишся златах Дентиї
Кат Адамантъ чтеть и горящи
и новала зорѣ предвидела
Атицкно и чтицка в тебе
сладкомлаїсе и пранца пира
Вуера пѣрлеъ за до неї просъвер
и неї тве сладко слухвтъ аве
Емо гласове небеси в слава!
и земнаатвѣтъ ведно в пана
тъ зоѣ, сладкий знакъ небеса
онъ изрѣчен, емо змиїна слава

дачь го гадаютъ все четирехъ
чтъ на неїбъ чтъ сиїгахъ
зачъ ровлятъ сиїочїгахъ
Дачь свѣтъ с чтъ сирока
аврелъ бгно чрѣтва задохъ
лозя пѣви все ародахъ
такъ ставровах заловихъ
вто рилахъ сега изгаранъ
кнаї дечетъ заловеа ранъ
изгоїнїї все зїдрвехъ.